

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0204/2010

21.6.2010

JELENTÉS

a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről
(2009/2236(INI))

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

Előadó: George Lyon

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	28
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	28

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről (2009/2236(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lisszaboni Szerződés III. címére,
- tekintettel a közös agrárpolitika állapotfelmérésére,
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági dokumentumra (COM(2010)2020),
- tekintettel „Az új egységes támogatási rendszer 2013 után: új megközelítés – új célok” című tanulmányára,
- tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete és a Világbank által készített Mezőgazdaság-tudományi és fejlesztési technológiai nemzetközi felmérésre (IAASTD), amelyet 58 ország írt alá,
- tekintettel a Bizottságnak „A mezőgazdasági piacokkal és jövedelmekkel kapcsolatos kilátások (2008–2015)” című kiadványára,
- tekintettel a Bizottságnak „A KAP kilátásai: a piaci beavatkozástól a szakpolitikai innovációig” című dokumentumára,
- tekintettel az Európai Környezetpolitikai Intézet „Közjavak nyújtása a mezőgazdaságon keresztül az Európai Unióban” című tanulmányára,
- tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvre (COM(2009)147), valamint a Bizottság szolgálatainak „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: mit jelent ez Európa mezőgazdasági és vidéki területei számára?” (SEC(2009)0417) és „Az európai mezőgazdaság szerepe az éghajlatváltozás enyhítésében” (SEC(2009)1093) című munkadokumentumaira,
- tekintettel a Notre Europe által „A KAP reformja 2013 után: hosszabb távú előretekintés” címmel készített felmérésre,
- tekintettel a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről szóló munkadokumentumra¹,
- tekintettel az új tagállamok közös agrárpolitikába történő integrációjáról szóló 2007. március 29-i állásfoglalására²,
- tekintettel az EU mezőgazdaságáról és az éghajlatváltozásról szóló, 2010. május 5-i

---

¹ AGRI_DT (2010) 439305

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0101.

állásfoglalására¹,

- tekintettel „A mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitika: követendő stratégia” című 2010. március 25-i állásfoglalására²,
  - tekintettel az eljárási szabályzatának 48. cikkére,
  - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0204/2010),
- A. mivel az EU-nak továbbra is fenn kell tartania polgárai élelmezésbiztonságát, és hozzá kell járulnia a globális élelmiszerellátáshoz, miközben jobb és következetesebb együttműködést kell kialakítania a világ többi részével, különösen a fejlődő országokkal annak érdekében, hogy elősegítse mezőgazdasági ágazataik hosszú távú és fenntartható, a helyi szakértelmet teljes mértékben kihasználó fejlődését; mivel a jelenlegi helyzetben, amikor is az éhezők száma világviszonylatban meghaladta az 1 milliárd főt, az Európai Unióban pedig több mint 40 millió olyan szegény él, akinek nincs elég enivalója, fel kell használni a tudományos fejlődést, ha az megfelelő megoldásokat képes adni a világ éhezői számának csökkentésére, nevezetesen az erőforrás-hatékonyság fokozásán keresztül,
- B. mivel az élelmiszerek iránti globális kereslet várhatóan megkétszereződik, és a világ népessége 2050-ig a FAO előrejelzése szerint a jelenlegi 7 milliárd főről 9 milliárdra nő, a globális élelmiszer-termelést pedig ennek megfelelően egyre szűkülő természeti erőforrások mellett növelni kell, ami azt jelenti, hogy a világnak több élelmiszert kell termelnie, azonban ehhez *kevesebb* vizet, földet, energiát, műtrágyát és peszticidet *használhat fel*,
- C. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 39. cikkében található felsorolásnak megfelelően a KAP célja a mezőgazdasági termelékenység növelése, a mezőgazdaságból élők megfelelő életszínvonalának biztosítása, a piacok stabilizálása, az ellátás hozzáférhetőségének biztosítása, valamint a fogyasztók elfogadható ár ellenében történő ellátásának biztosítása; mivel a KAP eddig sok tekintetben elérte célját, és hozzájárult az uniós integráció, az Európán belüli területi kohézió és az egységes piac működése érdekében tett erőfeszítésekhez; ugyanakkor csak részben járult hozzá a mezőgazdaságból élők megfelelő életszínvonalának biztosításához, és a mezőgazdasági piacok stabilizálásához sem vezetett eddig, minthogy a piacok rendkívül ingadozóvá váltak, veszélyeztetve az élelmezésbiztonságot; mivel további erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy a KAP oly módon érje el céljait, hogy közben hozzájárul a környezet és a vidéki foglalkoztatás megőrzéséhez,
- D. mivel a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás továbbra is fontos ágazatai a gazdaságnak, ugyanakkor a természeti erőforrások és a kultúrtájuk megőrzésével alapvető közjavakat biztosítanak, ami a vidéki területeken valamennyi emberi tevékenység előfeltétele; mivel az EU-ban már most is e két ágazat járul hozzá a legnagyobb mértékben az éghajlatra és az energiára vonatkozó európai célkitűzések eléréséhez, különösen a mezőgazdaságból és

---

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0131

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0088

az erdőgazdálkodásból származó biomasszából előállított megújuló energiákra irányuló célkitűzések terén; mivel e hozzájárulásnak a jövőben nagyobbak kell lennie; mivel e bioenergia-források elősegítik az EU energiafüggőségének csökkentését, valamint tekintettel a növekvő energiaárakra új munkahelyeket teremtenek, és növelik az ágazat bevételeit,

- E. mivel az uniós állampolgárok számára jelentős előnyökkel jár a KAP a megfizethető áron kínált, biztonságos, jó minőségű élelmiszerek elérhetősége és választéka, továbbá az élelmiszerbiztonság, a környezetvédelem, a munkahelyteremtés, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelem intézkedései tekintetében,
- F. mivel a mezőgazdasági, erdőgazdálkodási és halászati ágazat jelenleg 13,6 millió személyt foglalkoztat közvetlenül, az agrár-élelmiszeripari ágazatban pedig (ahol az EU a világ legnagyobb élelmiszer- és ital-előállítója) további 5 millió munkavállaló dolgozik; mivel ez a teljes európai uniós foglalkoztatás 8,6%-át jelenti, és az EU GDP-jének 4%-át teszi ki,
- G. mivel az EU legutóbbi bővítéseinek (2004 és 2007) eredményeként a teljes mezőgazdasági munkaerőpiac további 7 millió termelővel bővült, a mezőgazdasági területek nagysága pedig 40%-kal növekedett; mivel az egy főre jutó mezőgazdasági reáljövedelmek az elmúlt tíz évben 12,2%-kal csökkentek a huszonhét tagú Unióban, fokozatosan az 1995. évi szintre zsugorodva; mivel az EU-27 országokban a mezőgazdasági átlagjövedelem a gazdaság többi részére jellemző átlagjövedelem 50%-a alatt marad, miközben a termelési költségek, úgymint a műtrágyák, a villamos energia és az üzemanyagok ára az elmúlt tizenöt évben most a legmagasabbak, amely jelentős mértékben megnehezíti a mezőgazdasági termelés folytatását az EU-ban,
- H. mivel – figyelembe véve, hogy Európában a mezőgazdasági termelők 7%-a fiatalabb 35 évesnél, és négy és félmillió 65 évesnél idősebb termelő 2020-ra abbahagyja a tevékenységét – veszélybe kerülhet a mezőgazdasági ágazat, ha a termelők száma továbbra is csökken,
- I. mivel a mezőgazdaság az Európai Unió teljes területének 47%-án működve az EU fő földhasznosító ágazata; mivel Unióban működő 13,7 millió mezőgazdasági üzem több mint 337 milliárd EUR értékű terméket állít elő; mivel az EU mezőgazdasági földterületének 15%-a (mintegy 26 millió hektár) hegyvidéki térségekben található, és mivel e térségekben a természeti hátrányok megnehezítik a gazdálkodást,
- J. mivel az ágazat szerkezetátalakításának eredményeként a mezőgazdasági üzemek átlagos mérete megnövekedett, ugyanakkor továbbra is a kisebb, átlagosan 12,6 hektáros gazdaságok vannak túlsúlyban; mivel továbbra is az önellátó gazdaságok jelentik az egyik legfontosabb kihívást, különösen az új tagállamok esetében, ahol az e típusú gazdálkodás foglalkoztatja a teljes munkaerő felét; és mivel a kis méretű gazdaságok és az azokat üzemeltető termelők különösen fontos szerepet játszanak a nem termeléshez kötődő közjavak előállításában,
- K. mivel a gazdasági válság rendkívül hátrányosan érintette a mezőgazdaságot, ugyanis a gazdaságok jövedelme 2008 és 2009 között átlagosan 12,2%-kal csökkent, az utolsó évben pedig megnövekedett a munkanélküliség a vidéki területeken; mivel a gazdasági

válság közvetlen hatásaként a fogyasztás 2008 és 2009 között átlagosan 10,55%-kal csökkent Európában, egyes tagállamokban pedig a 20%-ot is meghaladta; mivel a gazdasági válság további hatásai közé tartozik az is, hogy a mezőgazdasági termelők hitelszükébe kerültek, a tagállamok államháztartására pedig olyan terhek nehezedtek, amelyek gyengítették társfinanszírozási képességüket,

- L. mivel az áringadozás a mezőgazdasági piacok állandó jellemzője, mértéke azonban az utóbbi időben több tényező együttes hatása – többek között a szélsőséges időjárási körülmények, az energiaárak, a spekuláció és a kereslet változása – miatt kiugróan megnőtt, és az OECD és a FAO előrejelzései szerint tovább fokozódik, ami az európai piacokon a mezőgazdasági termékek árainak szélsőséges ütemű emelkedéséhez és zuhanásához vezet; mivel 2006 és 2008 között egyes termények ára számottevően, egyes esetekben – például a gabonaféléknél – akár 180%-kal is megnőtt; mivel a tejtermékek ára 2009-ben összeomlott, átlagosan 40%-kal csökkenve; mivel ez a trend egyéb termékeket is érintett – például gabonafélék, zöldség-gyümölcs, olívaolaj –, és a szélsőséges áringadozás kedvezőtlen következményekkel járt a termelőkre nézve, és a fogyasztóknak sem mindig vált előnyére,
- M. mivel az agrár-környezetvédelmi mutatók szerint a mezőgazdasági ágazat jelentős mértékben hozzájárulhat az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésére tett erőfeszítésekhez, különösen a szén-dioxid-megkötés, az üvegházhatást okozó gázok nettó kibocsátásának közvetlen csökkentése és a megújuló energia előállítása tekintetében, ami tényleges kibocsátás-csökkenést biztosít; mivel a fenntartható mezőgazdasági tevékenység alapvető fontosságú a biológiai sokféleség megőrzése, a vízgazdálkodás és a talajerózió elleni küzdelem vonatkozásában, és kulcsfontosságú tényezője lehet az éghajlatváltozás kezelésének,
- N. mivel az üvegházhatást okozó gázoknak a mezőgazdasági tevékenység (például az állattenyésztés) által okozott kibocsátása 1990 és 2007 között 20%-kal csökkent a 27 tagállamban; mivel a mezőgazdaság által okozott kibocsátás aránya az 1990-es 11%-ról 2007-re 9,3%-ra csökkent, többek között a műtrágyák és a hígtrágya hatékonyabb felhasználásának, a KAP közelmúltbeli szerkezeti reformjának, valamint a mezőgazdasági és környezetvédelmi kezdeményezések fokozatos végrehajtásának eredményeként,
- O. mivel az éves szinten 87,6 milliárd EUR értékű termék behozatalával (ami a világ mezőgazdaságának körülbelül 20%-a) az EU a mezőgazdasági termékek nettó importőrévé vált; mivel bizonyos esetekben a kereskedelem mérlege határozottan a harmadik országok felé mozdult el (az EU jelenleg 19 milliárd EUR értékben hoz be mezőgazdasági termékeket a Mercosur-országokból és csak kevesebb mint 1 milliárd EUR értékben exportál a régióba); mivel a mezőgazdasági termékek esetében az EU-t továbbra is a kereskedelmi deficit növekedése jellemzi,
- P. mivel az EU továbbra is a világ vezető agrártermék-exportőre (a teljes globális kereskedelemről körülbelül 17%-kal részesedik); mivel az elmúlt 10 év folyamán jelentős mértékben csökkent az EU piaci részesedése (2000-ben az EU a világkereskedelem körülbelül 19%-át adta); mivel az EU jellemzően magas hozzáadott értékű és feldolgozott termékeket exportál (teljes mezőgazdasági kivitelének 67%-a),

- Q. mivel a jó minőségű termékek alapvető fontosságúak az Európai Unió termelési és exportkapacitása szempontjából, és ezek az EU nemzetközi kereskedelmének hatalmas részét adják; mivel az EU jelentős gazdasági értékkel rendelkező, magas színvonalú termékeket exportál, és a védett eredetű és földrajzi jelzéssel ellátott termékek esetében a termékek és élelmiszerek éves nettó értéke 14 milliárd EUR (a borok és párlatok nélkül, amelyek szintén jelentős részét képezik az EU kivitelének); mivel annak érdekében, hogy a fogyasztói elvárások kielégítésére tovább fejlődjön a minőségi termékek előállítása, figyelembe kell venni az ezen ágazatok versenyképességének biztosítását szolgáló különleges igényeket, például azt, hogy a harmadik országbeli kereskedelmi partnerek hatékonyabban védjék az EU földrajzi jelzéseit és eredetmegjelöléseit,
- R. mivel a termelők támogatására vonatkozó becslések (producer support estimate, PSE) azt mutatják, hogy az EU-ban a gazdaságok teljes támogatása 2000 óta fokozatosan csökken, és mostanra az egy főre jutó támogatás megközelítette az EU fő kereskedelmi partnereire jellemző támogatási szintet, míg más kereskedelmi partnerek fenntartották és növelték a kereskedelmet torzító támogatásokat az elmúlt évek során,
- S. mivel a támogatás jelenlegi elosztása és szintje a tagállamok és gazdaságok között annak múltbeli elosztásának és szintjének eredménye, mikor a támogatást a termelés típusához és mennyiségéhez kötötték, és az volt a célja, hogy kompenzálja a gazdálkodók bevételeinek csökkenését, amelyet a garantált felvásárlási árak esése okozott; mivel az elosztásnak ezt a módját az EU gazdáinak egy része érthető módon igazságtalannak érzi, fenntartása ráadásul nincs összhangban a KAP jövőbeni céljaival,
- T. mivel 2007 óta az önkéntes modulációs mechanizmusok lehetővé teszik a pénzügyi támogatások újraelosztását a közvetlen kifizetések és a vidékfejlesztés között, anélkül azonban, hogy javították volna a mezőgazdaság számára elkülönített pénzeszközök átláthatóságát, rendeltetésszerű felhasználását és egyszerűsítését,
- U. mivel az EU költségvetésében a KAP kiadásainak aránya az 1985. évi közel 75%-ról folyamatosan a 2013. évre tervezett 39,3%-ra csökken; mivel ez az EU GDP-jének kevesebb mint 0,45%-át teszi ki; mivel a piaci intézkedésekre vonatkozó költségvetési kiadások csökkenése még ennél is jelentősebb, hiszen a KAP valamennyi 1992. évi kiadásainak 74%-áról a jelenlegi kevesebb mint 10%-ra estek vissza; mivel a KAP kiadásai a piactámogatásról és az exporttámogatásról fokozatosan a termeléshez nem kötődő kifizetések és a vidékfejlesztés felé mozdultak el,
- V. mivel ezek a reformok jelentősen megváltoztatták a gazdaságok támogatásának eszközeit, megőrizve eközben a KAP három alapvető elvét, amelyek a következők:
- egységes piac;
  - a közösségi preferencia elve;
  - pénzügyi szolidaritás,
- W. mivel a KAP-nak 2013 után számos kihívással kell majd szembenéznie, és a célkitűzések szélesebb körének kell megfelelnie, alapvető fontosságú, hogy az Unió által a KAP költségvetésére elkülönített összeg legalább a jelenlegi szinten maradjon,
- X. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés a többéves pénzügyi keretet jogilag

kötelező erejű jogi aktussá teszi, melyhez az éves költségvetésnek alkalmazkodnia kell,

- Y. mivel a közvetlen támogatás formájában jelentkező kiadások az EU GDP-jének 0,38%-át (2008-as adat), míg a vidékfejlesztési politikához kapcsolódó kiadások 0,11%-át képviselik,
- Z. mivel a 2. fejezetben jelenleg rendelkezésre álló kevés tartalék a 2011. évi költségvetéstől számítva nagyon megnehezíti az Unió számára, hogy megfelelő választ adjon a piaci válsághelyzetekre és a váratlan nemzetközi eseményekre, és megfoszthatja tartalmától az éves költségvetési eljárást,
- AA. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével az Európai Parlament felhatalmazást kapott arra, hogy az Unió mezőgazdasági politikáját ne csupán a többéves mezőgazdasági programok tekintetében, hanem az éves mezőgazdasági költségvetés módosításán keresztül is formálja, így felruházva a Parlamentet a méltányos és fenntartható közös agrárpolitika biztosításának felelősségével,
- AB. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével a közös agrárpolitikára a rendes jogalkotási eljárás vonatkozik, és az Európai Parlamentnek fontos szerepe lett az e területtel kapcsolatos hatékony és eredményes jogszabályok elfogadásának elősegítésében,
- AC. mivel a legfrissebb Eurobarométer felmérés szerint a megkérdezett európai uniós polgárok 90%-a vélte fontosnak a mezőgazdaságot és a vidéki területeket Európa jövője szempontjából, a megkérdezettek 83%-a helyesli a mezőgazdasági termelők pénzügyi támogatását, és volt általában azon a véleményen, hogy az agrárpolitikáról a továbbiakban is európai szinten kell dönteni,
- AD. mivel a közös agrárpolitika jövőbeni céljairól és tartalmáról széleskörű nyilvános párbeszédet kell folytatni a KAP ismertségének növelése érdekében, és mivel ebből kifolyólag a KAP 2013 utáni jövőjéről szóló nyilvános vitára vonatkozó bizottsági kezdeményezés üdvözlésre méltó,
- AE. mivel a KAP célja a több feladatot betöltő, egész területre kiterjedő és fenntartható európai mezőgazdaság megőrzése,

A KAP fejlődése: a piac torzításától a piacorientált szemlélet felé

1. emlékeztet arra, hogy a közös agrárpolitikán gyökeres változást hozó reformokat hajtottak végre az elmúlt 25 év során, amelyek különösen a termeléstámogatás felől a termelők támogatásának irányában való határozott elmozdulást, a rendszeres intervenciós felvásárlásoknak és az európai feleslegeknek a világpiacokon való dömpingszerű értékesítésének csökkenését, valamint a KAP-nak és az európai unió mezőgazdasági termelőinek piacorientáltabbá válását hozták magukkal;
2. emlékeztet arra, hogy a közös agrárpolitika meghatározó szerepet játszott a termelés növekedésében és az európai népesség élelemmel való ellátásában a második világháborút követően, továbbá arra, hogy a KAP volt az EGK első közös politikája, amely megalapozta az európai együttműködés és az egyéb szakpolitikai integrációk útját;

3. rámutat arra, hogy a KAP minden ágazat esetében az adott ágazat viszonyaira alkalmazott, alapvető fontosságú piaci eszközeit jelenleg a piacingadozás csökkentését elősegítő és ezáltal a gazdák számára bizonyos mértékű stabilitás kialakítását biztosító védőhálóként alkalmazzák; hangsúlyozza, hogy a megváltozott piaci politika nem eredményezte a termelők felvásárlóktól való függésének mérséklődését; megjegyzi továbbá, hogy a független egységes támogatási rendszer elfogadása óta a WTO-követelményeinek megfelelően határozott elmozdulás történt a kereskedelmet torzító intézkedések felől;
4. megállapítja, hogy az 1992-ben, 1999-ben és különösen a 2003-ban kezdeményezett KAP-reform, amelyet az állapotfelmérés keretében felülvizsgáltak, és amely bevezette a támogatások termeléstől való elválasztásának elvét, valamint a különböző ágazati reformokat, egyaránt azt a célt szolgálta, hogy lehetővé tegye az EU mezőgazdasági termelőinek, hogy hatékonyabban reagáljanak a piac jelzéseire, és alkalmazkodjanak az új piaci feltételekhez; szeretné, hogy ez a trend további reformokban folytatódjék, mivel a mezőgazdasági termelés speciális jellegéből adódóan még szükség van piaci intézkedésekre;
5. rámutat arra, hogy a vidékfejlesztés ma már szerves részét képezi a KAP struktúrájának, és egy megfelelő eszközökkel rendelkező vidékfejlesztési stratégián keresztül a jövőbeni KAP-nak is fontos elemét kell képeznie, amelynek középpontjában a vidéki közösségek, a környezet minőségének javítása, a mezőgazdaság modernizációja és szerkezetátalakítása, az EU vidéki területei közötti kohézió erősítése, a hátrányos helyzetű vagy a művelésből való végleges kivonás veszélyének kitett térségek talpra állítása, a termékek marketingjének és versenyképességének javítása, a vidéki térségekben a foglalkoztatás szintjének fenntartása és új munkahelyek teremtése, valamint az állapotfelmérés keretében kezelt új kihívások, nevezetesen az éghajlatváltozás, a megújuló energiák alkalmazása, a vízgazdálkodás és a biológiai sokféleség áll;
6. üdvözli annak elismerését, hogy a mezőgazdasági termelők – például környezetünk védelme, jó minőségű élelmiszerek termelése, helyes állattenyésztési gyakorlatok folytatása, az EU nagy értéket képviselő tájainak formálása, és e tájak sokféleségének és minőségének javítása révén – sokoldalú szerepet töltenek be a közjavak előállításában, valamint üdvözli a fenntarthatóbb mezőgazdasági termelés gyakorlatára való átállást, amely nem csupán a földnek a jó mezőgazdasági és környezeti állapotban (Good Agricultural and Environmental Condition, GAEC) való megőrzésére vonatkozó alapvető követelmények teljesítését, hanem a még magasabb normáknak az agrár-környezetvédelmi rendszereken, a precíziós gazdálkodáson, a biogazdálkodáson és fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok minden további formáján keresztül történő elérését is jelenti;
7. emlékeztet arra, hogy az EU valamennyi szakpolitikája közül a KAP jutott az integráció legmagasabb szintjére, következésképp a legnagyobb arányban részesedik az EU költségvetéséből; elismeri, hogy a költségvetésből való részesedése folyamatosan csökkent az EU költségvetésének 1985-ös 75%-áról a 2013-ra tervezett 39,3%-ra¹, amely nem éri el az EU teljes GDP-jének 0,45%-át², ugyanakkor az EU-hoz csatlakozó 12 új tagállam miatt a támogatás sokkal szélesebb körben terítődik;

---

¹ Lásd a mellékelt 3. ábrát

² Lásd a mellékelt 4. ábrát

- ennek fényében úgy véli, hogy a KAP fejlődést mutat, környezettudatosabbá és piacorientáltabbá vált, és jelentős mértékben csökkentette a fejlődő országokra gyakorolt hatását, ugyanakkor támogatja a mezőgazdasági termelőket abban, hogy jó minőségű élelmiszereket állíthassanak elő az európai fogyasztók számára;

Kihívások, amelyekre a 2013 utáni KAP-nak választ kell adnia

- kiemeli, hogy a mezőgazdaság számára továbbra is az élelmezésbiztonság jelenti a legfontosabb kihívást nem csak uniós, hanem világviszonylatban is, különös tekintettel a fejlődő országokra, mivel az előrejelzések szerint a világ népessége 2050-ig 7 milliárd főről 9 milliárdra nő, és a FAO szerint 2050-re várhatóan megkétszereződik az élelmiszer iránti kereslet (különösen a feltörekvő gazdaságokban, például Kínában vagy Indiában);
- megerősíti, hogy Európának az eddigiekhez hasonlóan hozzá kell járulnia a globális élelmiszerellátáshoz az igények kielégítésének biztosítása érdekében, amit megnehezít, hogy eközben az éghajlatváltozás miatt egyre inkább tapasztalható a mezőgazdasági tevékenység megszűnése, valamint a vízkészletek és az energiaforrások fogyatkozása, és ez súlyosan korlátozza majd az európai készletek növelésére irányuló lehetőségeket;
- megerősíti, hogy Európának jelentősen hozzá kell majd járulnia ezen igények kielégítéséhez, amit megnehezít, hogy eközben az éghajlatváltozás miatt egyre fogyatkoznak a termőterületek, a vízkészletek és az energiaforrások, és ez komoly mértékben korlátozza majd az európai készletek növelésére irányuló lehetőségeket;
- megállapítja, hogy a globális energiaválság és a növekvő energiaárak miatt megemelkednek a mezőgazdasági termelés költségei, ami az élelmiszerárak növekedéséhez és piaci árak fokozódó ingadozásához vezet mind a mezőgazdasági termelők, mind pedig a fogyasztók esetében, ami kedvezőtlen hatást gyakorol az élelmiszerellátás stabilitására, és jelentős mértékben gátolja majd a jelenlegi termelési szintek fenntartására és növelésére való képességet; mindazonáltal úgy véli, hogy növelné a mezőgazdasági és az erdőgazdálkodási ágazat fenntarthatóságát, ha energetikailag önellátóvá válnának;
- úgy véli, hogy a mezőgazdaság megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy az üvegházhatást okozó gázkibocsátásai csökkentésének folytatásával és a szén-dioxid-megkötés fokozásával jelentős mértékben járuljon hozzá az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez;
- elismeri, hogy a mezőgazdasági termelés már eddig is jelentős előrelépést ért el az üvegházhatást okozó gázkibocsátások csökkentésében, valamint általában a környezetvédelmi problémák kezelésében (vízforrások, talaj, biológiai sokféleség, biomassza stb. kezelése), fenntartja azonban, hogy ezen erőfeszítéseket folytatni kell annak érdekében, hogy a termelési módszerek a fejlődés fenntarthatóbb formáját szolgálják, amely környezetvédelmi és társadalmi, valamint gazdasági értelemben hatékony;
- emlékeztet arra, hogy eleget kell tenni a fogyasztóknak a garantált élelmiszerbiztonsággal szembeni elvárásainak, továbbá a magasabb szintű normák, a kíméletesebb állattartás és a pénzért cserébe nyújtott érték iránti igényeinek;

16. úgy véli, hogy a KAP-nak a továbbiakban is megoldást kell kínálnia a művelésből kivont földek, a vidék elnéptelenedésének és a vidéki népesség öregedésének veszélyére, és kézzelfogható segítséget kell nyújtania az ellenük folytatott küzdelemhez, megfelelő finanszírozás és segítségnyújtás létrehozása révén, hogy biztosítható legyen a vidéki közösségek hosszú távú fenntarthatósága az EU-ban; ezért úgy véli, hogy a továbbiakban is szükséges célirányos vidékfejlesztést folytatni a közös agrárpolitikán belül;
17. úgy véli, hogy a KAP-nak haladéktalanul választ kell adnia a gazdasági válságnak a mezőgazdasági vállalkozásokra gyakorolt hatására, például arra, hogy a mezőgazdasági termelők nem jutnak hitelhez, csökken a gazdaságok jövedelme¹, és nő a vidéki munkanélküliség;
18. rámutat arra, hogy a tagállamoknak eltérő a gazdasági válság kezelésére mozgósítható kapacitása, ez pedig a vidéki régiók közötti növekvő egyenlőtlenségekhez vezethet az EU-ban;
19. elismeri, hogy a KAP-nak figyelembe kell vennie a mezőgazdaságnak a struktúra és a modernizáció terén fennálló eltérő igényeit a kibővített EU-ban, azzal a céllal, hogy a fejlődés és kohézió azonos szintjét éri el;
20. úgy véli, hogy e kihívások fényében a 2013 utáni KAP-ot egy olyan erős, fenntartható, kellő támogatással rendelkező, megbízható és hiteles, több funkciót is betöltő élelmezés- és mezőgazdasági politikába kell ágyazni, amely határozott fellépéssel hatékony és célirányos üzenetet küld a mezőgazdasági termelők számára, és úgy válaszolja meg a vidéki közösségek problémáit, hogy közben a szélesebb társadalmat is szolgálja;

Egy erős KAP szükségessége 2013 után

A gazdasági igényeknek való megfelelés

21. véleménye szerint az Európa 2020 stratégiára való tekintettel erős és fenntartható közös európai agrárpolitikára van szükség valamennyi európai mezőgazdasági termelő érdekeinek képviselője, valamint a társadalom számára szélesebb körű előnyök biztosítása érdekében; úgy véli, hogy a KAP-nak lehetővé kell tennie, hogy a mezőgazdaság betöltse szerepét az európai gazdaságban, és biztosítania kell számára a megfelelő eszközöket annak érdekében, hogy a világpiacon is versenyképessé váljon; úgy véli, hogy az éghajlatváltozás, a világ egyes részeinek politikai instabilitása, valamint a járványok kitörése vagy más, a termelési kapacitásra nézve hátrányos események összefüggésében az EU stratégiai okokból nem engedheti meg magának, hogy a világ más részeire hagyatkozzon az európai élelmezésbiztonság megteremtése tekintetében;
22. emlékeztet arra, hogy az EU mezőgazdasága az EU gazdaságának központi ágazata marad, amely a termelési-forgalmazási lánc megelőző és a következő szakaszában lévő élelmiszer- és italgyártási piacra gyakorolt multiplikátorhatás révén mind közvetve, mind pedig közvetlenül jelentős mértékben járul hozzá az EU GDP-jéhez és a munkahelyteremtéshez; úgy véli ennél fogva, hogy az erős európai uniós mezőgazdaság és az erős élelmiszer- és italgyártás elválaszthatatlanok, és kölcsönösen hozzájárulnak

---

¹ Lásd a mellékelt 5. ábrát.

egymás sikeréhez, különösen az exportpiacokon;

23. emlékeztet arra, hogy az egyik fő ok, amiért az EU-nak erős KAP-ra van szüksége az, hogy hozzájáruljon az életképes és dinamikus, az európai kulturális sokféleség középpontjában elhelyezkedő vidéki közösségek megőrzéséhez és fejlődéséhez, amelyek nélkülözhetetlenek a fenntartható és kiegyensúlyozott gazdasági-társadalmi fejlődéshez Európa egész területén; meglátása szerint ennek érdekében csökkenteni kell a vidéki és a városi közösségek közötti társadalmi-gazdasági különbségeket, hogy megálljon a művelésből kivont földterületek növekedése és a vidék elnéptelenedése, ami még inkább elszigeteli a vidéki területeket;
24. rámutat arra, hogy a fenntartható vidéki népesség biztosítása érdekében hosszú távú politikák segítségével minél előbb vonzóvá kell tenni a fiatal nemzedékek és a nők számára a vidéki térségeket, és új, alternatív gazdasági lehetőségeket kell kínálni számukra; úgy véli, hogy új lehetőségeket kell felkutatni a fiatalok érdeklődésének felkeltése érdekében, például előnyös kölcsönöket és hiteleket kell biztosítani számukra a beruházásokhoz, és el kell ismerni szakmai készségeiket ahhoz, hogy viszonylag könnyen bekapcsolódhassanak a vidéki gazdaságba; elismeri azokat az akadályokat, amelyekkel a fiatal gazdálkodók az ágazatba való belépésükkor szembesülnek, mint például a magas indulási költségek, a földterületek időnként megfizethetetlen ára és a hitelfelvételi lehetőségekhez való hozzáférés nehézsége, különösen nehéz időkben;
25. úgy véli, hogy a vidéki munkanélküliség növekedésének kérdését a munkahelyek megőrzésével, minőségi munkahelyek teremtésének előmozdításával, valamint a diverzifikáció és az új jövedelemforrások további lehetőségeinek biztosításával kell rendezni;
26. emlékeztet arra, hogy – amint azt a Lisszaboni Szerződés 39. cikke is jogosan felveti – a mezőgazdaság olyan speciális ágazat, amelyet hosszú távú termelési ciklus, valamint a piac hiányosságainak többféle típusa – például a piac jelentős ingadozása, a természeti katasztrófáknak való jelentős kitettség, a magas szintű kockázat, a kereslet rugalmasságának hiánya – sújt, továbbá az jellemez, hogy a mezőgazdasági termelőknek inkább az „árelfogadó”, semmint az „ármeghatározó” fél szerepe jut az élelmiszerláncban;
27. úgy véli, hogy egyes, többéves termelési cikluson keresztül jelentős tőkebefektetést igénylő mezőgazdasági ágazatok (például tej- és bortermelés, illetve citrusfélék, olíva- és általában a gyümölcsstermesztés) esetében új kínálatszabályozó módszerek bevezetésére van szükség;
28. rámutat arra, hogy – ami a legfontosabb – az európai agrárpolitikának a jövőben is közös politikának kell maradnia, és csupán az EU egészére kiterjedő, kiegyenlített és méltányos, közös célkitűzésekkel és szabályokkal rendelkező, ám bizonyos ágazatok és régiók sajátos jellemzőit elismerő támogatási rendszer biztosíthatja a megfelelő körülményeket a mezőgazdasági termelők számára, valamint az igazságos versenyfeltételekkel rendelkező, megfelelően működő egységes piacot a mezőgazdasági termékek és a termelők számára, ily módon jobb ár-érték arányt érve el, mint az egyes tagállamok újra nemzeti hatáskörbe vont, esetlegesen egymással ellentmondó agrárpolitikái;

29. úgy véli, hogy a közös agrárpolitikának biztosítania kell az alábbiak együttes jelenlétét:
- magas hozzáadott értékű mezőgazdaság, melynek jó minőségű előállított és feldolgozott termékei erős világpiaci pozíciót biztosítanak;
  - regionális piacokra nyitott mezőgazdaság;
  - a helyi piacokra támaszkodó mezőgazdaság, szem előtt tartva, hogy az érintett termelők egy része szerény jövedelemmel rendelkező kistermelő, akik életkoruk, képesítésük, választott életformájuk miatt – különösen a gazdasági visszaesés és a magas munkanélküliség sújtotta időkben – igen nehezen tudnának elhelyezkedni a mezőgazdaságon kívül, ha fel kellene hagyniuk a termelő tevékenységgel;

A közjavak terén jelentkező előnyök

30. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaság által termelt legfontosabb közjó az élelmiszer; elismeri, hogy a mezőgazdasági termelők egy sor olyan közjavitást biztosítanak, amelyekért a piac nem részesíti őket ellentételezésben; ezért ragaszkodik ahhoz, hogy a mezőgazdasági gazdálkodók tisztességes ellentételezésben részesüljenek és további ösztönzőket kapjanak a biztonságos és jó minőségű termékek, a jobb állatjóléti körülmények és további környezetvédelmi előnyök nyújtásának folytatásához, ezenkívül ahhoz, hogy Európa-szerte teremtsenek több munkahelyet, a vidék megővésének érdekében;
31. emlékeztet ezért arra, hogy amennyiben nem folytatnak fenntartható (gazdasági, társadalmi és környezeti szempontból hosszú távon működőképes) mezőgazdasági termelői tevékenységet az EU-ban, veszélybe kerül a közszolgáltatások biztosítása;
32. elismeri azt, hogy a mezőgazdasági gazdálkodók generációi alakították ki az EU nagy értékű tájait, és ennél fogva ellentételezésben kell őket részesíteni e tevékenység fenntartható folytatásáért, különösen a hegyvidéki régiókban és a természeti adottságok tekintetében hátrányos helyzetű területeken; úgy véli, hogy a mezőgazdasági gazdálkodók tevékenyen járulnak hozzá Európa jelentős kulturális értékéhez és vonzerejéhez, így teremtve meg a sikeres vidéki turizmus hátterét; rámutat ugyanakkor, hogy ezt európai regionális politikával és nemzeti eszközökkel kell kiegészíteni annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelő szinergiahatások révén stabil regionális feltételek alakuljanak ki, amelyek a megfelelően működő mezőgazdaság alapvető előfeltételei;
33. rámutat arra, hogy a mezőgazdasági gazdálkodóknak rendelkezésére áll a társadalmi szükségletekhez illeszkedő további környezeti hasznok előállításához szükséges potenciál, különösen a talajmegőrzés és -helyreállítás, a helyes vízgazdálkodás és a vízminőség javítása, valamint a mezőgazdasági földterületek biológiai sokféleségének megőrzése terén, továbbá hogy a mezőgazdasági gazdálkodókat ösztönözni kell e tevékenységek ellátására és e célból beruházási támogatást kell biztosítani számukra;
34. rámutat, hogy bár régebben szükség volt a kölcsönös megfeleltetési rendszerre, amely a közvetlen támogatások nyújtását a jogszabályi követelményekkel való megfeleléstől, valamint a mezőgazdasági földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotban való tartásától teszi függővé, ma már ez nem tekinthető a legmegfelelőbb eszköznek az ökoszisztéma-szolgáltatások biztosításának gazdálkodók általi maximalizálásához és az új környezetvédelmi kihívásokkal való szembenézéshez; ezenkívül a kölcsönös

megfeleltetés bevezetése számos adminisztratív és a gazdálkodók hozzájárulásával kapcsolatos problémát vetett fel, akiknek úgy tűnt, hogy elveszítenek bizonyos fokú szabadságot a munkájukban;

35. úgy véli, hogy a mezőgazdaság éghajlatra gyakorolt hatása jelentősen mérsékelhető a mezőgazdaságban dolgozók hatékonyabb oktatásával és képzésével, a kutatásból és a fejlesztésből eredő innováció jobb felhasználásával és a mezőgazdasági termelés hatékonyságának javításával;
36. úgy véli – a rendelkezésre álló legújabb kutatásokkal összhangban –, hogy a közös agrárpolitika és a helyes mezőgazdasági gyakorlatok nélkül a termelés fenntarthatatlan módjai alakulnának ki szerte az EU-ban (szélsőséges mértékben intenzívvé váló termelés a legjobb termőterületeken és egyre több föld kivonása a művelésből a hátrányos helyzetű területeken), súlyos károkat okozva ezzel a környezetnek; ragaszkodik ahhoz, hogy az erős KAP-on keresztül megvalósuló támogatás költsége elhanyagolható azokhoz a költségekhez képest, amelyet a fellépés hiánya és ennek nem kívánt hátrányos következményei jelentenének;

A KAP új prioritásai a 21. században

37. úgy véli, hogy a mezőgazdaság megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy jelentős mértékben hozzájárulhasson az új EU 2020 stratégia prioritásainak megvalósításához – az éghajlatváltozás kezeléséhez, új munkahelyek létrehozásához a környezetbarát növekedés révén és a megújuló energiával való ellátáshoz –, ugyanakkor biztonságos és kiváló minőségű élelmiszertermékek előállításával folytassa tovább az élelmezésbiztonság megteremtését az európai fogyasztók számára;

Igazságos KAP

38. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU mezőgazdaságának versenyképesnek kell maradnia a kereskedelmi partnerek és/vagy – különösen a termékminőség, az élelmezésbiztonság, a környezetvédelem, a szociális szabályozás és az állatjólét tekintetében – a termelőkre az uniós előírásoknál alacsonyabb szintű követelményeket meghatározó országok, illetve ezeknek a kereskedelmet torzító intézkedései ellen folytatott ádáz versenyben; ennél fogva úgy véli, hogy a versenyképesség különböző szinteken (helyi, regionális, belső piac és világpiac) történő javításának a 2013 utáni KAP számára is alapvető fontosságú célkitűzésnek kell maradnia, annak biztosítása érdekében, hogy nagy értékű élelmiszerek és egyéb mezőgazdasági termékek széles skálája álljon az EU rendelkezésére, amelyek továbbra is jelentős részesedéssel rendelkeznek a világpiacon, és tisztességes kereskedelmet és jövedelmező árakat biztosítsanak a mezőgazdasági termelők számára;
39. emlékeztet arra, hogy az EU mezőgazdasági termelői a legszigorúbb biztonsági, minőségi és állatjóléti előírásoknak megfelelően állítják elő az élelmiszereket, amiért megfelelő ellentételezésben kell őket részesíteni; úgy véli, hogy a harmadik országokból származó behozataloknak – a WTO által előírt jogok és kötelezettségek tiszteletben tartása mellett – ugyanezen követelményeknek kellene megfelelniük a tisztességes verseny, illetve annak érdekében, hogy a fogyasztók – különösképpen a megbízható nyomon követhetőség alapján – megfelelő tájékoztatás alapján választhassák ki, mely termékeket

vásárolják meg; felszólítja a Bizottságot, hogy képviselje az európai gazdálkodók érdekeit az EU nevében tárgyalt több és kétoldalú kereskedelmi megállapodásokban;

40. ragaszkodik ahhoz, hogy a mezőgazdasági termelő tevékenység egész Európában való fenntartása alapvető fontosságú abban, hogy fennmaradjon a sokszínű és helyi élelmiszertermelés, biztosítva legyen a vidék társadalmi-gazdasági dinamikája és a foglalkoztatás – különösen a jelenlegi gazdasági válsággal összefüggésben –, valamint a környezet folyamatos megóvása és tájrendezés segítségével elkerülhető legyen a művelésből való kivonás veszélye az EU vidéki területein; ezért úgy véli, hogy a hátrányos helyzetű régióknak meg kell adni a lehetőséget, hogy felülkerekedjenek a sajátos helyzetükből adódó további akadályokon és meghozzák az alkalmazkodáshoz szükséges intézkedéseket; úgy véli, hogy foglalkozni kell az önellátó gazdálkodás jelentette egyedi kihívással;
41. hangsúlyozza, hogy a gazdálkodóknak hosszú távú beruházási kilátásokra és megfelelő bevételekre van szükségük feladataik végrehajtásához; ezért kéri, hogy a mezőgazdasági termelők közösség tisztességes és stabil nyereségének garantálása maradjon az új KAP elsődleges célkitűzése – a fogyasztók számára jó ár-érték arány és méltányos elbánás biztosítása mellett – a versenyképesség agrárszektoron belüli növelésén keresztül és azáltal, hogy a gazdálkodóknak lehetővé teszi tényleges költségeik fedezését és a piac jelzéseire való reagálást;
42. kéri, hogy hozzanak intézkedéseket az elsődleges termelők és a termelők csoportok igazgatási kapacitásának és az élelmiszerlánc többi gazdasági szereplőjével szembeni tárgyalóerejének megerősítése érdekében, és ösztönzi a különböző szakágak szereplői közötti kapcsolatok megerősítését szolgáló szervezetek létrehozását, amennyiben azok képesek javítani az információáramlást, valamint a fogyasztói kereslet és a kínálat összhangba hozatalát; meglátása szerint ezek a lépések javíthatnák az élelmiszer-ellátási lánc működését és az élelmiszerárak átláthatóságát, valamint segítenének a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok kérdésének rendezésében annak érdekében, hogy a termelők hozzájussanak a megérdemelt hozzáadott értékhez; úgy véli, hogy e célkitűzések eléréséhez az EU versenyszabályainak kiigazítására vagy tisztázására lehet szükség, hogy azok figyelembe vegyék a mezőgazdasági piacok sajátosságait, feltéve, hogy e módosítások nem hátráltatják az egységes piac megfelelő működését;
43. úgy véli, hogy rugalmas és hatékony piacsabályozási intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy a KAP jövőbeni keretrendszerében megfelelő biztonsági háló működjön a szélsőséges piaciár-ingadozások elkerülése és nagyobb fokú stabilitás biztosítása érdekében, valamint azért, hogy gyors és hatékony választ lehessen adni az ágazatban jelentkező gazdasági válságokra; álláspontja szerint ezen intézkedéseket kockázatkezelési rendszerrel kell kiegészíteni, amely segít a természeti és egészségügyi katasztrófák következményeinek minimalizálásában;
44. úgy véli továbbá, hogy ahhoz, hogy a piacot hatékonyabban lehessen kezelni, és elkerülhetők legyenek a túltermelési válságok, a néhány szektorban rendelkezésre álló, a termelési potenciál kezelésére használatos specifikus eszközöket meg kell tartani a tisztességesség és diszkriminációmentesség elvei alapján;
45. kéri a KAP támogatásainak igazságos elosztását, és ragaszkodik ahhoz, hogy ennek mind

az új, mind pedig a régi tagállamokban igazságosnak kell lennie a mezőgazdasági termelők számára;

46. úgy véli, hogy az első pillér alatti közvetlen kifizetések csökkentése katasztrofális következményekkel járna nem csupán a gazdákra, de ugyanolyan mértékben a vidékre, a mezőgazdasággal kapcsolatos közszolgáltatásokra, a fogyasztókra és a társadalomra nézve is, mivel ez utóbbi egésze hasznot húz e támogatásokból; a közvetlen kifizetések ezért alapvető fontosságúak és fenn kell őket tartani, különösen az új tagállamok számára; felhívja a figyelmet a KAP-támogatás csökkentésének a gazdaságok értékére gyakorolt lehetséges kedvezőtlen hatására, főként a banki hitelt törlesztő mezőgazdasági termelőkre nézve komoly következményekre, különösen az európai mezőgazdaságot súlyosan érintő gazdasági válsággal összefüggésben;
47. úgy véli, hogy az életképes mezőgazdasági vállalkozások – azáltal, hogy helyi szinten munkahelyeket teremtenek és szolgáltatásokat nyújtanak – alapvető fontosságúak a fellendülésben lévő vidéki közösségek fenntartása szempontjából; úgy véli ezért, hogy a közös agrárpolitikába a helyi közösségeket is be kell vonni annak érdekében, hogy az utóbbiak társadalmi-gazdasági életképességéhez szükséges feltételek adottak legyenek, többek között a családi gazdálkodások megőrzésével, valamint szükség esetén a gazdaságok folyamatos átszervezésével és korszerűsítésével; emlékeztet arra, hogy e tekintetben a diverzifikációs intézkedések és a vidéki infrastruktúrák fejlesztése úgyszintén fontos;

Fenntartható KAP

48. úgy véli, hogy a mezőgazdaságnak vezető szerepet kell játszania az éghajlatváltozás kezelésében az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak csökkentésével, a szén-dioxid-megkötő kapacitás növelésével és több fenntartható energiaforrás, valamint bioalapú anyagok kifejlesztésével és felhasználásával; úgy véli, hogy az éghajlattal kapcsolatos megfontolásokat, ahol lehetséges, integrálni kell a KAP-intézkedésein keresztül;
49. úgy véli, hogy a termelés hatékonysága alapvető fontosságú a szűkös erőforrásokkal való fenntarthatóbb gazdálkodás szempontjából, és hogy a mezőgazdasági termelőknek meg kellene újítaniuk műszaki termelési módszereiket a leghatékonyabb pénzügyi, tudományos és technikai igazgatási eszközök alkalmazásával, amely gazdaságilag, társadalmilag és környezeti szempontból fenntarthatóbb módon segítené elő az élelmiszerek és a megújuló mezőgazdasági anyagok iránti növekvő kereslet kielégítését;
50. Az Európa 2020 stratégia összefüggésében hangsúlyozza, hogy a kutatás-fejlesztés, valamint az új technológiák és a helyes mezőgazdasági gyakorlatok alkalmazása fontos a versenyképesség javítása és a termelés növelése érdekében, miközben csökkentik a peszticidek, műtrágyák, valamint a szűkös erőforrások (például víz, energia) használatát; úgy véli, hogy az új kihívások kezelésére tovább kell ösztönözni a mezőgazdasági innovációba történő befektetéseket, többek között a KAP, valamint az EU kutatási és fejlesztési keretprogramjai segítségével;
51. ennek érdekében mezőgazdaság-tudományi tanácsadók aktív jelenlétét javasolja a régiókban, akik iránymutatást nyújtanak a környezetet kímélő közjavak előállítására törekvő gazdálkodók számára;

52. úgy véli, hogy biztosítékokat kell bevezetni annak biztosítására, hogy a biotechnológiát tovább lehessen alkalmazni a mezőgazdaságban anélkül, hogy annak hatása lenne a jelenlegi termelési módszerekre;

Környezetbarát KAP

53. megjegyzi, hogy a piac eddig nem jutalmazta megfelelően a mezőgazdasági termelőket a környezet és egyéb közjavak védelméért; ezért úgy véli, hogy a KAP-nak nagyobb hangsúlyt kell fektetnie a fenntarthatóságra annak révén, hogy az ökoszisztéma-szolgáltatások optimalizálása és az EU mezőgazdasági földterületeivel való helyes környezetvédelmi erőforrás-gazdálkodás hatékonyságának további javítása céljából megfelelő gazdasági ösztönzőket kínál a mezőgazdasági termelőknek; hangsúlyozza, hogy mindezt anélkül kell elérni, hogy a termelőkre külön pénzügyi vagy bürokratikus terheket rónának;

54. úgy véli, hogy a termelési tényezőknek az ismeretek fejlődéséből adódó javulása következtében a mezőgazdasági gazdálkodók megfelelő helyzetben vannak ahhoz, hogy hozzájáruljanak a környezetbarát növekedéshez, és a környezetbarát energia olyan formáinak kifejlesztésén keresztül járuljanak hozzá az energiaválság leküzdéséhez, mint a biomassza, biohulladék, biogáz, második generációs bioüzemanyagok és a kis léptékben alkalmazott szél-, nap- és vízenergia, ami szintén elősegíti új környezetbarát munkalehetőségek megteremtését;

Egységes és egyszerű szakpolitika

55. kiemeli, hogy a közös agrárpolitika minden eddiginél fontosabbá vált annak biztosításában, hogy a jól működő egységes piacon szavatolva legyen az élelmiszer-ellátás, az éghajlatváltozás, a környezetvédelem, valamint a termékbiztonsággal és az állatok jólétével kapcsolatos legmagasabb szintű közös normák határokon átnyúló dimenziója;

56. úgy véli, hogy az új KAP-nak egy egyszerűsített támogatási rendszer segítségével egyszerűen igazgathatónak és átláthatónak kell lennie, továbbá csökkentenie kell a bürokráciát és a termelőkre, különösen a kistermelőkre nehezedő adminisztratív terheket annak érdekében, hogy ez utóbbiak fő feladataikra, a jó minőségű mezőgazdasági termékek előállítására összpontosíthassanak; véleménye szerint ezt többek között olyan, az eredményekről kötött megállapodásokhoz, egyszerű szerződésekhez és többéves kifizetésekhez hasonló teljesítési eszközök felé való elmozdulással lehet elérni, amelyek meghatározzák a célokat és a termelőkre bízzák, hogy a célok teljesítése érdekében kiválasszák saját termelési rendszerüket;

57. megfelelő intézkedések meghozatalára szólít fel ahhoz, hogy érthetővé váljon nem csak a gazdálkodók, hanem egész Európa polgárai számára, hogy miből áll a KAP, és hogy átlátható tájékoztatás álljon rendelkezésre a kitűzött célokról, a hozzáférhető eszközökről és a KAP végrehajtásából előreláthatóan származó jótékony hatásokról;

58. úgy véli, hogy a Bizottságnak egy arányosabb és kockázatalapú megközelítéssel kell

rendelkeznie a szabályozási ellenőrzések alkalmazása, a megfelelőségi ellenőrzések lefolytatása, valamint a pénzügyi korrekciók előírása tekintetében;

59. véleménye szerint ha a KAP-ot valóban egyszerűsíteni fogják, az új felépítést úgy kell kialakítani, hogy a hasonló intézkedések ne tartozzanak különböző politikai eszközökhöz;
60. kéri, hogy bocsássanak az Európai Parlament rendelkezésére azonnali, friss információkat a mezőgazdasági költségvetés aktuális állapotáról;

Az igazságos, környezetbarát és fenntartható KAP

61. sürgeti a KAP újratervezését, hogy az – összhangban az Európai Tanács tavaszi ülésének az Európa 2020 stratégiáról szóló következtetésével – intelligens, inkluzív és környezetbarát növekedést biztosító eszközöket nyújtson;
62. elismeri a KAP meglévő és új prioritásainak széles körét, és megjegyzi, hogy az új tagállamok az Európai Unióhoz való csatlakozásukkor joggal számítottak arra, hogy a KAP által nyújtott támogatás idővel összehasonlítható szintre kerül a régi tagállamoknak nyújtott támogatással; az új kihívások kezelése és a megreformált KAP prioritásainak teljesítése érdekében kéri, hogy a KAP számára a 2013. évi költségvetésben elkülönített összeget tartsák legalább ugyanazon a szinten a következő pénzügyi programozási időszakban;
63. kéri, hogy a KAP költségvetését lássák el az év végi rugalmasságot lehetővé tevő mechanizmussal, hogy az el nem költött összeget tovább lehessen vinni, és újból ki lehessen osztani a következő évre;
64. azonban aggódalmának ad hangot, hogy ha a KAP túl sok prioritással fog rendelkezni, a költségvetésből rendelkezésre álló korlátozott mennyiségű forrás túlzottan elaprózódik majd, és nem vezet hatékony eredményekhez, különösen nem az élelmiszertermelés terén;
65. ragaszkodik ahhoz, hogy a KAP-ot nem szabad újra nemzeti hatáskörbe vonni, ezért úgy véli, hogy a közvetlen támogatást továbbra is teljes mértékben az EU költségvetéséből kell finanszírozni, így utasítva el mindenfajta további társfinanszírozást, amely sérthetné az EU egységes piacán belüli tisztességes versenyt;
66. kéri a KAP forrásainak az EU mezőgazdasági termelői közötti igazságos elosztását; emlékeztet arra, hogy a mezőgazdasági termelésnek az EU-n belüli sokfélesége miatt objektív kritériumokat kell megállapítani az elosztás igazságos rendszerének kialakításához; hangsúlyozza, hogy a közvetlen kifizetések hozzájárulnak a közjavak biztosításához, segítenek a termelők bevételeinek stabilizálásában és biztosítékot jelentenek a kockázatok ellen, részben biztosítva a társadalmilag kívánatos magas életszínvonalat az EU-ban, valamint a vámjellegű akadályok folyamatos csökkentését, illetve támogatva a piaci ellentételezésben nem részesülő alapvető közjavak biztosítását;
  - (1) úgy véli, hogy a közvetlen támogatási összegeknek a tagállamok közötti elosztásában jelentkező eltérések mérséklése, valamint az európai mezőgazdaságot jellemző sokféle gazdálkodási mód tükrözése érdekében a hektáralapú elszámolás önmagában nem elegendő, ezért arra kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot további objektív kritériumokra, továbbá a mezőgazdasági ágazat összetettségének és a tagállamok

közötti különbségeknek figyelembe vételével értékelje azok lehetséges hatásait a kiegyensúlyozottabb elosztás elérése céljából;

(2) kéri egyértelmű, igazságos és objektív kritériumok meghatározását a vidékfejlesztési célkitűzések forrásainak felosztásához;

67. úgy véli, hogy a következő pénzügyi programozási időszakban a közvetlen támogatásnak a területalapú támogatás felé kell elmozdulnia valamennyi tagállam esetében; ehhez megfelelő átállási idő állna rendelkezésre, elegendő rugalmasságot biztosítva a még mindig a régi kifizetési rendszert alkalmazó termelők és mezőgazdasági struktúrák számára a változásokhoz való alkalmazkodáshoz, és a támogatás elosztásának túlságosan radikális módon történő átalakításának elkerüléséhez, a tagállamok közötti kiegyensúlyozott elosztás gyors elérésének sérelme nélkül; megállapítja, hogy a korábbi alapról való átállás sajátos kihívást jelenthet a viszonylag nagy kiterjedésű úgynevezett „puszta területekkel” (olyan támogatásra jogosult terület, amely után nem igényeltek támogatást) rendelkező tagállamok számára; kéri, hogy a jövőbeni támogatás kialakításakor a legteljesebb mértékben vegyék figyelembe e régiók szükségleteit; úgy véli továbbá, hogy a tagállamoknak és a régióknak továbbra is olyan rugalmas módon kell folytatniuk a saját területalapú támogatási rendszereik regionalizálását, hogy az saját konkrét prioritásaikat tükrözze, betartva ugyanakkor a tisztességes verseny elvét a belső piacon;

68. úgy véli, hogy nem szabad visszatérni arra, hogy a termeléssel összekapcsolt támogatások jelentsék az irányadó elvet a KAP alkalmazása során; úgy véli azonban, hogy – figyelembe véve a KAP állapotfelmérését követő döntések nyomán a korábbi támogatási modelltől a területalapú támogatási modellre való átállást – megfelelő mozgásteret kell hagyni a tagállamok számára; úgy véli, hogy e rugalmasság lehetővé teszi majd a tagállamok számára, hogy kielégíthessék a területükre jellemző sajátos szükségleteket, és hogy megelőzhessék a termelés teljes leállítását, illetve a mezőgazdasági termelés sokszínűségének csökkenését; úgy véli, hogy e mozgástér – a WTO követelményeinek megfelelően – a sérülékeny mezőgazdasági ágazatok és területek, valamint környezetvédelmi szempontból érzékeny területek esetében – termeléshez kötött maximalizált támogatások formájában valósulhatna meg, tisztességes versenyfeltételeket biztosítva a termelőknek az egész Unióban;

69. megállapítja, hogy az igazságos és fenntarthatóbb KAP érdekében a következő központi és kulcsfontosságú építőkövekre van szükség: élelmezésbiztonság és tisztességes kereskedelem, fenntarthatóság, európai mezőgazdaság, élelmiszer-minőség, biológiai sokféleség és környezetvédelem, valamint környezetbarát növekedés; úgy véli, hogy meg kell tartani a két pilléren nyugvó rendszert, amelynek ugyanakkor el kell kerülnie a politikai célkitűzések és eszközök megkettőzését, és tükröznie kell a fentiekben meghatározott építőkövek tartalmát;

70. úgy véli, hogy az egyszerűsítés, az egyértelműség és a közös álláspont érdekében a KAP összes prioritásának finanszírozását a reform kezdetétől fogva össze kell egyeztetni;

Élelmiszerbiztonság és tisztességes kereskedelem

71. fenntartja, hogy a mezőgazdasági üzemek életképessége és a gazdálkodók jó

életminősége elengedhetetlen a mezőgazdasági tevékenység fenntartásához; úgy véli ezért, hogy az európai mezőgazdasági termelési modell társadalmi és gazdasági fenntarthatóságának garantálása érdekében az EU valamennyi mezőgazdasági termelőjének alapszintű, az EU által finanszírozott, területalapú közvetlen támogatást kell kapnia, amelynek biztosítania kell az európai fogyasztók alapvető élelmezésbiztonságát, lehetővé kell tennie a mezőgazdasági termelők számára versenyképes, jó minőségű élelmiszerek termelését, és amelynek Európa-szerte biztosítania kell a mezőgazdasági termelői tevékenység folytatását és a vidéki területeken való foglalkoztatás ösztönzését, valamint az alapszintű közjavak biztosítását a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra, valamint a magas szintű minőségi és állatjóléti normákra vonatkozó kölcsönös megfeleltetési követelmények révén;

72. kéri, hogy a minimumtevékenységre vonatkozó előírások útján a kölcsönös megfeleltetés szabályaiban írják elő azt az abszolút követelményt, hogy csak az aktív mezőgazdasági termelést lehessen támogatni, cserébe pedig a kifizetés és az arányosság legyen a szabályok végrehajtásának kulcsfontosságú elve;

Fenntarthatóság

73. úgy véli, hogy az EU által finanszírozott, kiegészítő jellegű közvetlen támogatást kell egyszerű többéves szerződések formájában a mezőgazdasági termelők rendelkezésére bocsátani, amely támogatná őket a szén-dioxid-kibocsátásuk termelési egységre vetített csökkentéséért és/vagy a szén-dioxidnak a talajban fenntartható termelési módszerek alkalmazásával és a hosszú ideig eltartható mezőgazdasági anyagok előállításakor felhasználható biomassa előállításával történő megkötése növeléséért;
74. megjegyzi, hogy ez kétszeres előnnyel járna, mivel alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátás és/vagy hatékonyságnövelés révén a környezetvédelem és a gazdaság szempontjából fenntarthatóbbá tenné az EU mezőgazdaságát, és biztosítaná azt is, hogy a mezőgazdasági termelőknek pénzügyi előnye származzon a szén-dioxid megkötéséből a földjükön, és azonos megítélés alá esnének az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerében lévő más iparágakkal; kéri az egyértelmű és mérhető kritériumok és célok megfelelő meghatározását, hogy a lehető leghamarabb sor kerülhessen a támogatások szétosztására minden tagállamban;

Európai mezőgazdaság

75. kéri, hogy a mezőgazdasági termelőket a hátrányos természeti adottságokkal rendelkező területeken – többek között hegyvidéki, környezetvédelmi szempontból érzékeny és/vagy az éghajlatváltozás által leginkább érintett, illetve a legkülső régiókban található területeken – folytatott termelésért ellentételező konkrét intézkedések folytatódjanak annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelői tevékenység, a földgazdálkodás és a helyi élelmiszertermelés EU-szerte folytatódjon, így csökkentve a földek művelésből való kivonásának veszélyét, biztosítva a kiegyensúlyozott területi gazdálkodást szerte az EU-ban, valamint garantálva a mezőgazdasági termelés racionális fejlesztését;
76. úgy véli, hogy a hátrányos helyzetű területekre vonatkozó rendszer (LFA-rendszer) bármiféle – különösen az LFA-területek kijelölési és besorolási módját illető –

reformjának figyelembe kell vennie a mezőgazdasági termelők által az EU valamennyi térségében tapasztalt nehézségeket, amelyek a különböző biofizikai és éghajlati feltételek függvényében igen eltérőek lehetnek. Véleménye szerint kellő átállási időszakot kell biztosítani azon területek számára, amelyeket kivonnak bármilyen új szabály hatálya alól.

77. felhívja a figyelmet a városkörnyéki területeken a mezőgazdasági termelők által betöltött különleges szerepre, ahol súlyos nyomás nehezedhet a vidéki és mezőgazdasági erőforrásokra; hangsúlyozza, hogy folytatni kell a városi lakosság közelében az élelmiszerek és a közjavak termelését;

Élelmiszerminőség

78. hangsúlyozza, hogy a KAP-ban az élelmiszerek minőségével kapcsolatos – beleértve a földrajzi jelzésekre (OEM/OFJ/HKT) vonatkozó – politika kialakításának prioritást kell élveznie, amelyet el kell mélyíteni és meg kell erősíteni az EU e területen betöltött vezető pozíciójának fenntartása érdekében; véleménye szerint e minőségi termékek esetében engedélyezni kell egyedi irányítási, védelmi és támogatási eszközök alkalmazását, amelyek lehetővé teszik e termékek harmonikus fejlesztését és az európai mezőgazdaság fenntartható növekedéséhez és versenyképességéhez való további jelentős hozzájárulásukat;

Biológiai sokféleség és környezetvédelem

79. úgy véli, hogy a termelők költséghatékony módon tudnak hozzájárulni a biológiai sokféleség megőrzéséhez, a környezet védelméhez, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz és hatásainak mérsékléséhez, ezért ezt tovább kell ösztönözni; kéri, hogy a KAP a mezőgazdasági területek túlnyomó többsége esetében teremtsen lehetőséget arra, hogy e területekre is vonatkozzanak a mezőgazdasági termelőket a további ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtásáért jutalmazó agrár-környezetvédelmi rendszerek, ösztönözve a fenntarthatóbb, alacsony ráfordítást igénylő modelleket, például a biogazdálkodást, az integrált mezőgazdaságot, a jelentős természeti értéket képviselő gazdálkodást és a fenntartható intenzív mezőgazdasági gyakorlatokat; úgy véli, hogy valamennyi ilyen vidékfejlesztési intézkedésnek társfinanszírozásban, szükség esetén megnövelt költségvetéssel kell megvalósulnia;

Környezetbarát növekedés:

80. úgy véli, hogy a környezetbarát növekedésnek kell az új vidékfejlesztési stratégia középpontjában állnia, amely a környezetbarát munkahelyek létrehozására összpontosít a következők révén:

helyi dinamikus eszközök kifejlesztése, például helyi marketing, helyi feldolgozás, a projektek támogatása a helyi gazdálkodási ágazat összes érintettje bevonásával

biomasszán, biohulladékon és biogázon, valamint a megújuló energia kis léptékben való hasznosításán alapuló energiatermelés kialakítása, valamint a második generációs bioüzemanyagok, mezőgazdasági anyagok és a környezetbarát vegyi termékek előállításának ösztönzése

az új kutatási és fejlesztési technikákba való befektetés az éghajlatváltozáshoz való

alkalmazkodás és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítése érdekében,

az új technológiai megoldások alkalmazásával kapcsolatos képzés és tanácsadás biztosítása a mezőgazdasági termelőknek és a termelésbe bekapcsolódó fiatal mezőgazdasági termelők támogatása,

81. úgy véli, hogy a KAP kulcsfontosságú építőköveinek megerősítéséhez megfelelő védőhálót kell kialakítani; úgy véli, hogy ennek a védőhálónak megfelelően rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy ne ériék váratlanul a piaci fejlemények, és olyan, a szélsőséges ingadozásokkor alkalmazható, valamint a válságokkal szembeni gyorsreagálású eszközként aktiválható eszközöket is tartalmaz, mint például a magán- és közraktározás, a piaci beavatkozás, vagy a piactisztítás; úgy véli, hogy ebből a célból költségvetési tartalékként egy speciális tételt kell elkülöníteni az EU költségvetésében, amely gyorsan aktiválható lehetne az esetleg bekövetkező válsághelyzetek során;
82. ezeket az intézkedéseket a piaci ingadozás csökkentését, valamint a mezőgazdasági üzletvitel és tervezés számára stabil feltételek biztosítását célzó eszközökkel kell segíteni; ebben az összefüggésben a szélsőséges piaci és éghajlati feltételeken való felülkerekedés lehetséges módjai között új innovatív gazdasági és pénzügyi eszközök, például átfogó betakarítás-biztosítási kötvények, határidős ügyleti piacok és kölcsönös befektetési alapok igénybevételét is fontolóra lehetne venni, a kidolgozás alatt álló magánrendszerek megzavarása nélkül;
83. úgy véli, hogy a termelési kapacitás bővülésének szabályozása több mezőgazdasági ágazatban létfontosságú szerepet játszhat a fenntartható fejlődés biztosításában;
84. nyomatékosan kijelenti, hogy haladéktalanul szükség van arra, hogy az átláthatósággal, a szerződéses kapcsolatokkal és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal foglalkozó intézkedések révén – a piaci intézkedések kiegészítéséül – megszilárdítsák az elsődleges termelőknek az élelmiszer-ellátási láncban elfoglalt helyét; úgy véli, hogy a versenyszabályok esetleges kiigazítását szintén meg kell vizsgálni, hogy javítani lehessen az elsődleges termelők szervezeteinek hatékonyságát, és szükség esetén lehetővé lehessen tenni méretbeli növekedésüket, ami javítaná tárgyalási pozícióikat a főbb kiskereskedőkkel és feldolgozókkal szemben; ebben az összefüggésben meg kell fontolni nemzeti/európai ombudsman(ok) kinevezését az élelmiszer-ellátási láncon belüli viták rendezésére;
85. emlékeztet arra, hogy – a többi jelenlegi piaci eszközhöz hasonlóan és a WTO-kötelezettségvállalások összefüggésében – folytatni kell az export-visszatérítések fokozatos megszüntetését az EU-ban, a WTO-partnerek hasonló intézkedéseivel párhuzamosan;
86. úgy véli, hogy szükség van az európai mezőgazdaság versenyképességének előmozdítására a Közösség határain belül és azokon túl, annak érdekében, hogy megtalálhassuk a jövő főbb kihívásainak – többek között az EU élelmiszerellátásának, a világ növekvő népessége élelmiszerrel való ellátásának, a környezetvédelmi szempontból helyes megközelítésnek, a biológiai sokféleség, valamint az éghajlatváltozással való küzdelemnek – a megoldását;

87. emlékeztet arra, hogy az EU támogathat olyan intézkedéseket európai és harmadik országokban, melyek Európában és világszerte tájékoztatást nyújtanak az európai mezőgazdasági és élelmiszer-ipari termékekről, illetve kiemelik azok előnyeit; úgy véli, hogy szükség van e támogatások költségvetésének felülvizsgálatára annak érdekében, hogy növeljék az EU mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeinek ismertségét az EU és a harmadik országok piacain; úgy véli, hogy ezeket a támogatási rendszereket szélesebb körben kell használni és az új KAP-ban nyomatékosabban és hatékonyabban kell alkalmazni;
88. álláspontja szerint a közös mezőgazdasági politikának biztosítania kell, hogy változatosabb, elérhető árú termékskálára épülő egészségesebb étrend álljon valamennyi fogyasztó – s különösen a legszegényebbek – rendelkezésére; a szegénység leküzdése és az egészség javítása érdekében folytatni kell a legszegényebbeket célzó segélyprogramokat, valamint ki kell terjeszteni az iskolai zöldség- és gyümölcsfogyasztásra buzdító programokat;
89. úgy véli, hogy az új KAP kialakításának és végrehajtásának középpontjában az egyszerűségnek, az arányosságnak és a bürokrácia csökkentésének kell állnia;

A KAP a többéves pénzügyi keretben és az éves költségvetési eljárásban

90. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az új közös agrárpolitika célkitűzéseire tekintettel a politika hatékonyabb támogatása érdekében az új többéves pénzügyi keret megfelelő finanszírozást biztosítson, összhangban azokkal a jelentős kihívásokkal, amelyekkel ennek az EU élelmiszerbiztonsága szempontjából kulcsfontosságú ágazatnak szembe kell néznie az elkövetkező években;
91. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret utolsó négy évében az éves költségvetésről csak a többéves pénzügyi keret különböző fejezeteiben rendelkezésre álló tartalékok felhasználásával vagy a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 23. cikkében meghatározott felülvizsgálat útján sikerült megegyezni, a 2. fejezet plafonértékei alatt egyéb uniós prioritások finanszírozására rendelkezésre álló tartalékok felhasználásával; emlékeztet arra, hogy a 2011. évi költségvetéstől a jelenlegi KAP lejártáig (2013) a 2. fejezet plafonértékei alatt rendelkezésre álló tartalékok drasztikusan korlátozottak lesznek;
92. hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret jogilag kötelező jellege megköveteli rugalmasabb végrehajtási intézkedések bevezetését annak érdekében, hogy az Unió kellő rugalmassággal és hatékonysággal válaszolhasson a váratlan eseményekre;
93. felhívja a figyelmet arra, hogy az EUMSZ. 314. cikke (3) bekezdése értelmében a Bizottság az egyeztetőbizottság összehívása után többé nem módosíthatja költségvetéstervezetét; emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak az őszi mezőgazdasági előrejelzések aktualizálására irányuló módosító indítványt kell benyújtania; ragaszkodik ahhoz, hogy a módosító indítványt még az európai parlamenti szavazás előtt nyújtsa be a Bizottság; felhívja illetékes bizottságait, hogy az egyeztetőbizottsági üléssel kapcsolatos parlamenti álláspont kialakítása érdekében hozzanak létre belső eljárást;
94. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament által bevezetett kísérleti projektek és

előkészítő intézkedések fontos eszközökké váltak a politikai prioritások meghatározása és az új kezdeményezések bevezetése tekintetében, melyek később gyakran uniós tevékenységekben és programokban öltöttek testet a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés területén is; úgy véli, hogy a kísérleti projektek és előkészítő intézkedések a jövőben is platformjai lehetnek az új reformötletek tesztelésének.

95. felkéri a Bizottságot, hogy közleményei és jogalkotási javaslatai előkészítése során teljes mértékben vegye figyelembe az Európai Parlament javaslatait;

96. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

A közös agrárpolitika sikeresen teljesítette az eddig elérni kívánt, az eredeti Római Szerződésben megállapított célkitűzéseket. Az elmúlt 50 évben a KAP növelte a termelékenységet, hozzájárult a tisztességes életszínvonal eléréséhez a mezőgazdasági közösségben, stabilizálta a piacokat, gondoskodott az ellátás elérhetőségéről és megfizethető áron biztosított jó minőségű élelmiszereket a fogyasztóknak. A jövő KAP-jának új és sürgető kihívásokkal kell szembesülnie, és meg kell teremtenie azt a rendszert, amely a jövőben a stabilitás, a kiszámíthatóság és a rugalmasság alapján keretet biztosít a válságok idején.

A reform hátterét egyrészt a gazdasági válság, valamint a tagállamokat, adófizetőket, mezőgazdasági termelőket és fogyasztókat érintő súlyos pénzügyi nehézségek adják, ennél fogva koherens és hiteles útirányt kell megszabnunk a 2013 utáni KAP számára.

A KAP-nak alkalmazkodnia kell a változó európai és globális kontextushoz. Az európai mezőgazdaságnak mindenekelőtt saját fogyasztóinak élelmezésbiztonságát kell megteremtenie, és hozzá kell járulnia az egyre növekvő világnépesség élelmezéséhez. Először fordul elő az, hogy nem elegendő, ha jobban megnyitjuk a csapot, és további energia és további források felhasználása révén állítunk elő több élelmiszert. Hogy miért nem? Ennek két fő oka van: az első az, hogy az energiaválság, a növekvő energiaköltségek és az üvegházhatást okozó gáz kibocsátás csökkentésének szükségessége jelentősen korlátok közé szorítja a termelés növelését. A második pedig, hogy az éghajlatváltozás hatása elzárja előlünk annak lehetőségét, hogy még nagyobb területeket vonjunk be a földművelésbe. Az éghajlatváltozás vízhiányt és szárazságot is okoz, amelyek szintén gátolják a termelés fokozását. Ennek eredményeként az EU és a világ mezőgazdaságának kevesebb föld, víz és energia igénybevételével kell több élelmiszert termelnie.

A KAP alapkövét a továbbiakban is az európai mezőgazdaságnak a jobban támogatott kereskedelmi partnerekkel, például az Egyesült Államokkal, Japánnal, Svájjal vagy Norvégiával szembeni versenyképessége fenntartásának kell képeznie, ilyen módon teremtve meg az EU mezőgazdasági termelői számára a tisztességes kereskedelem feltételeit. A KAP-nak a továbbiakban is az egész EU-ra kiterjedően kell támogatnia a mezőgazdasági tevékenységet, figyelemmel a helyi élelmiszertermelés és a kiegyensúlyozott területfejlesztés biztosítására.

Emellett napjaink mezőgazdasága esetében nagyon fontos annak bizonyítása, hogy megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy jelentős mértékben hozzájárulhasson az új EU 2020 stratégia prioritásainak megvalósításához – az éghajlatváltozás kezeléséhez, az innovációhoz és az új munkahelyeknek a környezetbarát növekedés révén való létrehozásához –, ugyanakkor biztonságos és kiváló minőségű élelmiszeripari termékek előállításával folytassa tovább az élelmezésbiztonság megteremtését az európai fogyasztók számára. Az európai mezőgazdasági termelőknek és a KAP-nak be kell bizonyítaniuk, hogy meg tudnak felelni a 21. század kihívásainak, és hogy a megoldáshoz, nem pedig a problémához járulnak hozzá.

Az EU 27 tagállamra való kibővítésével alapvető fontosságúvá vált, hogy az új tagállamoknak a méltányos elbánást illető elvárásait végül tiszteletben tartsák. Hogy eleget tehessen az új prioritásoknak és valamennyi európai uniós tagállam elvárásainak, a KAP költségvetésének összegét az új pénzügyi kilátásokkal összefüggésben legalább a 2013. évi

szinten kell tartani.

A jelentésben annak a közös és hiteles, több funkciót betöltő mezőgazdasági élelmiszerpolitikának a prioritásait határoztam meg, amely a szélesebb társadalom számára előnyös módon biztosítja a mezőgazdasági termelők támogatását. Az igazságosabb, környezetbarátabb és fenntarthatóbb jövőbeni KAP kialakításához öt kulcsfontosságú építőkövet határoztam meg, amelyek a következők: **élelmezésbiztonság és tisztességes kereskedelem, fenntarthatóság, európai mezőgazdaság, biológiai sokféleség és környezetvédelem, valamint környezetbarát növekedés.**

**AZ IGAZSÁGOSABB, KÖRNYEZETBARÁTBAB ÉS
FENNTARTHATÓBB KAP 2013 UTÁN**

<u>BIOLÓGIAI SOKFÉLESÉG ÉS KÖRNYEZETVÉDELEM</u>	<u>KÖRNYEZETBARÁT NÖVEKEDÉS:</u>
<i>(agrár-környezetvédelmi intézkedések a mezőgazdasági területek többsége számára, erdőgazdálkodási beruházások, a víz- és talajminőség javítása, bio- és jelentős természeti értéket képviselő gazdálkodás)</i> eredményre vonatkozó megállapodások és területi szerződések Társfinanszírozás	<i>integrált vidékfejlesztés, további éghajlat-politikai intézkedések, környezetbarát energia, K + F, innováció, modernizáció, képzés, zöld munkahelyek, fiatal gazdálkodók, minőségpolitika)</i> → Integrált megközelítés, szubszidiaritás Társfinanszírozás

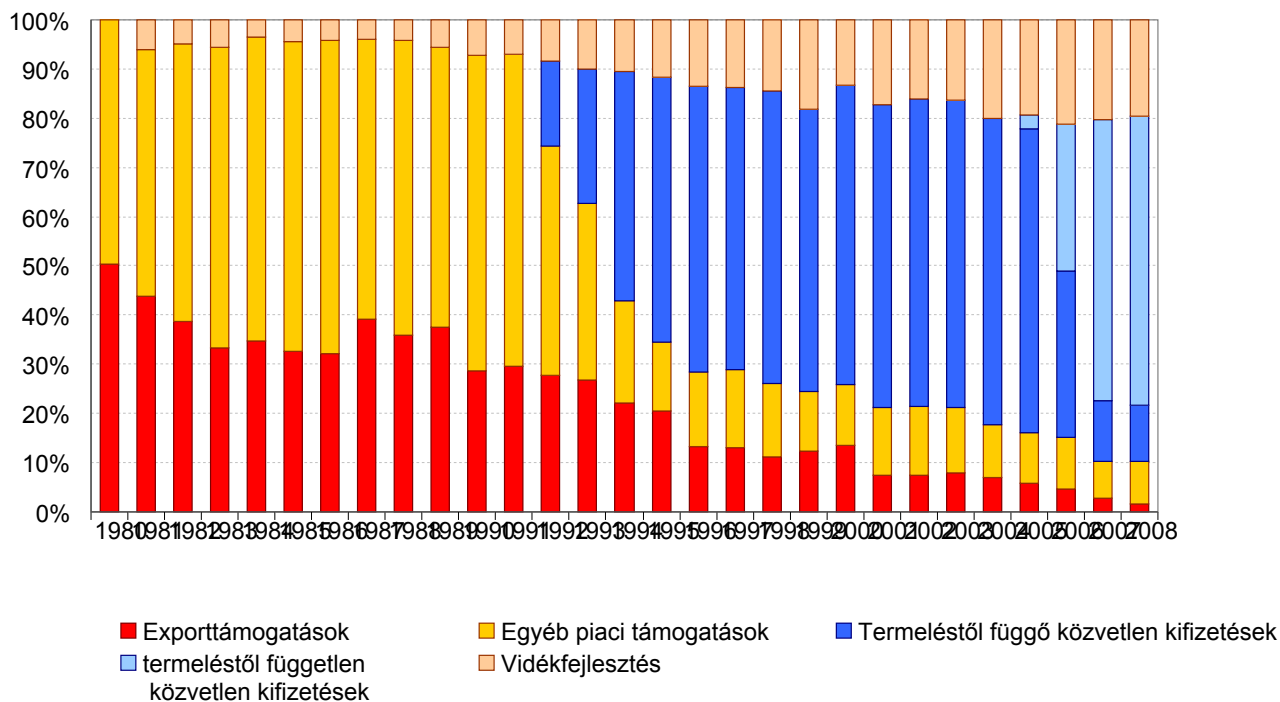
<u>ÉLELMISZERBIZTONSÁG ÉS TISZTESSÉGES KERESKEDELEM</u> KÖZVETLEN TÁMOGATÁS <i>(versenyképesség, élelmiszerbiztonság, méltányos jövedelemtámogatás, mezőgazdasági tevékenység az alapvető közjavak szolgáltatása)</i> területalapú rendszer (2020-ra) alapszint kölcsönös megfeleltethetőséggel Az EU költségvetése A TAGÁLLAMOK RUGALMASSÁGA <i>(átmenet, nemzeti prioritások, legelőn tartott állatállományok, versenyképesség)</i> → termeléshez kötött maximalizált támogatások	<u>FENNTARTHATÓSÁG</u> KIEGÉSZÍTŐ JELLEGŰ TÁMOGATÁSOK A KLÍMAVÁLTOZÁSSAL KAPCSOLATBAN <i>a klímaváltozás hatásainak csökkentése a termelés hatékonysága)</i> világos célokra alapuló szerződéses kiegészítő támogatások Az EU költségvetése	<u>EURÓPAI MEZŐGAZDASÁG</u> HÁTRÁNYOS TERMÉSZETI ADOTTSÁGÚ TERÜLETEK <i>mezőgazdasági tevékenység az Unióban, helyi élelmiszertermelés, a föld művelésből való kivonásának veszélye)</i> → folyamatban lévő, megújított programok Társfinanszírozás
PIACI INTÉZKEDÉSEK - MINIMÁLIS BIZTONSÁGI HÁLÓK <i>(piaci ingadozások kezelése, a válság hatásainak tompítása, versenyképesség)</i> Gyorsreagálású eszközök, tartalékképzés az EU költségvetésében, új eszközök, az élelmiszer-ellátási lánc kiigazításai Az EU költségvetése		
KÖZÖS, VILÁGOS, EGYSZERŰ ÉS RUGALMAS KERET A GAZDÁLKODÓK TÁMOGATÁSÁRA, ÉS A TÁRSADALOM JAVÁNAK HATÉKONYABB		

A Lisszaboni Szerződés új rendelkezéseinek végrehajtása során az Európai Parlamentnek komolyan kell vennie a mezőgazdasági kérdésekben társjogalkotóként rá háruló új feladatokat. A Bizottságnak és a Tanácsnak szorosabban, a képviselőket egyenrangú félként kezelve és jóhiszeműen kell együttműködnie ebben az ügyben.

E célból a lehető leghatékonyabban kívánok élni az új intézményi keret által kínált lehetőségekkel. Védelmembe kívánom venni a Parlament által betöltendő kulcsfontosságú szerepet, miközben rugalmas megközelítést követek a politikai döntéshozatalban, különös hangsúlyt helyezve az arányosság és a szubszidiaritás elvére.

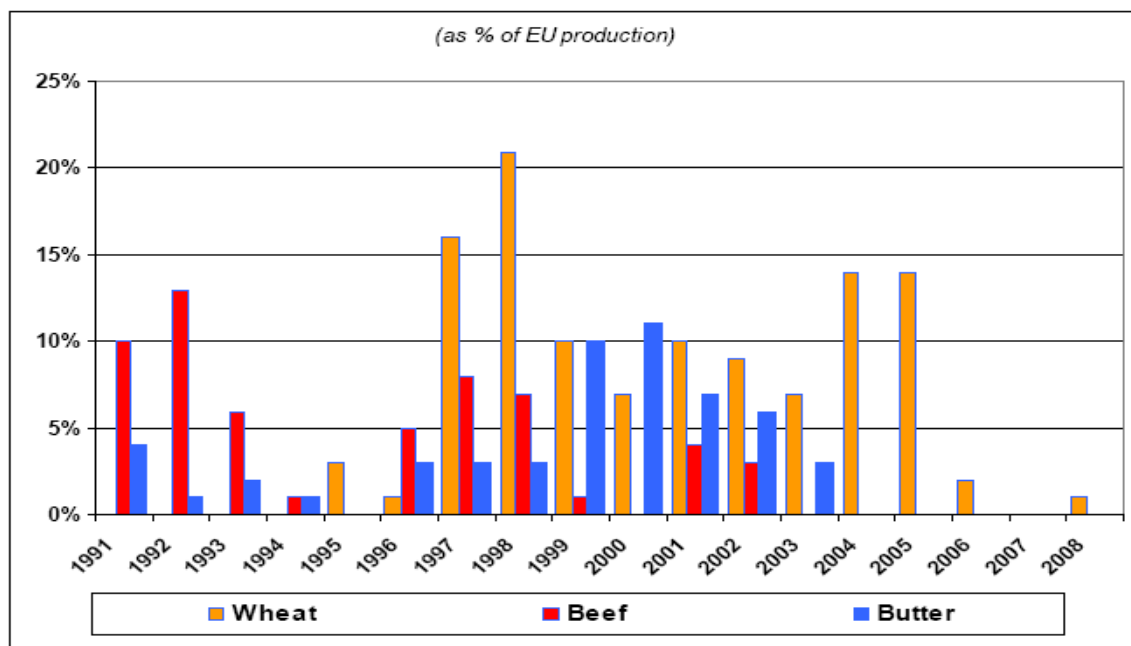
MELLÉKLET

1. ábra: A KAP kiadásainak alakulása és a KAP reformja által kijelölt út

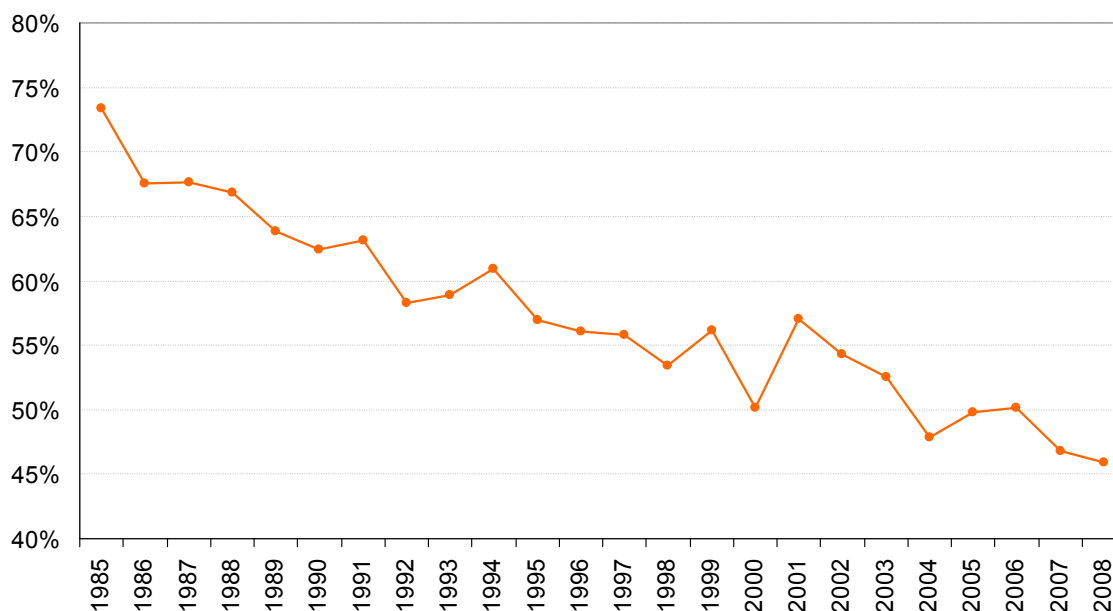
Forrás: Európai Bizottság, Mezőgazdasági Főigazgatóság (frissítette a Mezőgazdasági Főigazgatóság - L.1 osztály, 2010.3.5-én)

2. ábra: Az Unió többlettermelésének alakulása (1991-2008) búzából, marhahúsból és vajból

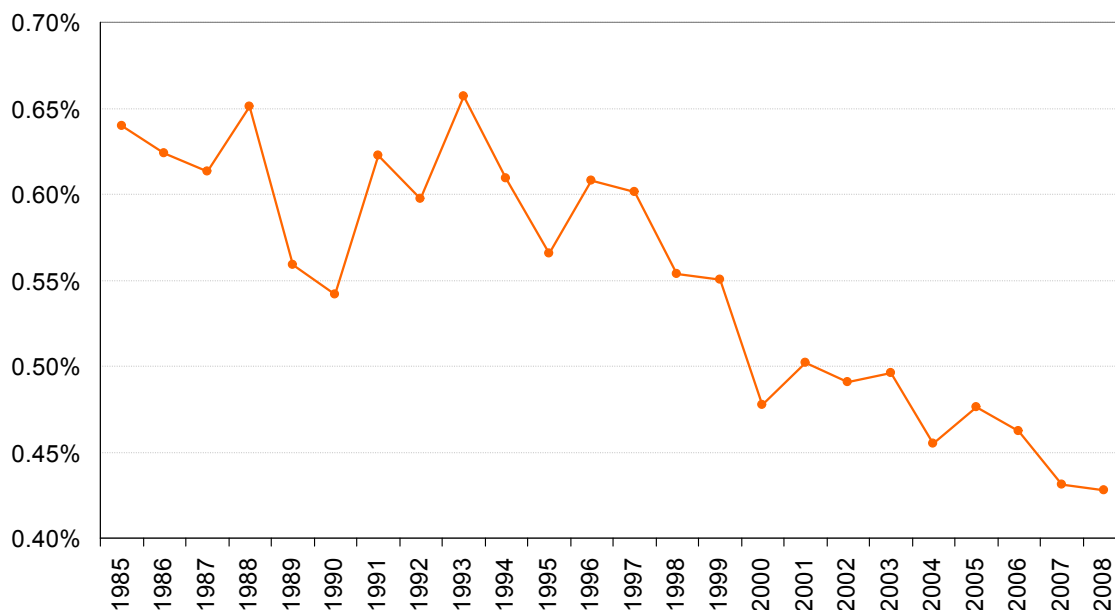
Forrás: Európai Bizottság, Mezőgazdasági Főigazgatóság, 2009 decemberi vitaanyag – Miért van szükség egy közös agrárpolitikára?

3. ábra: A KAP kiadásainak százalékos aránya az EU GDP-jében

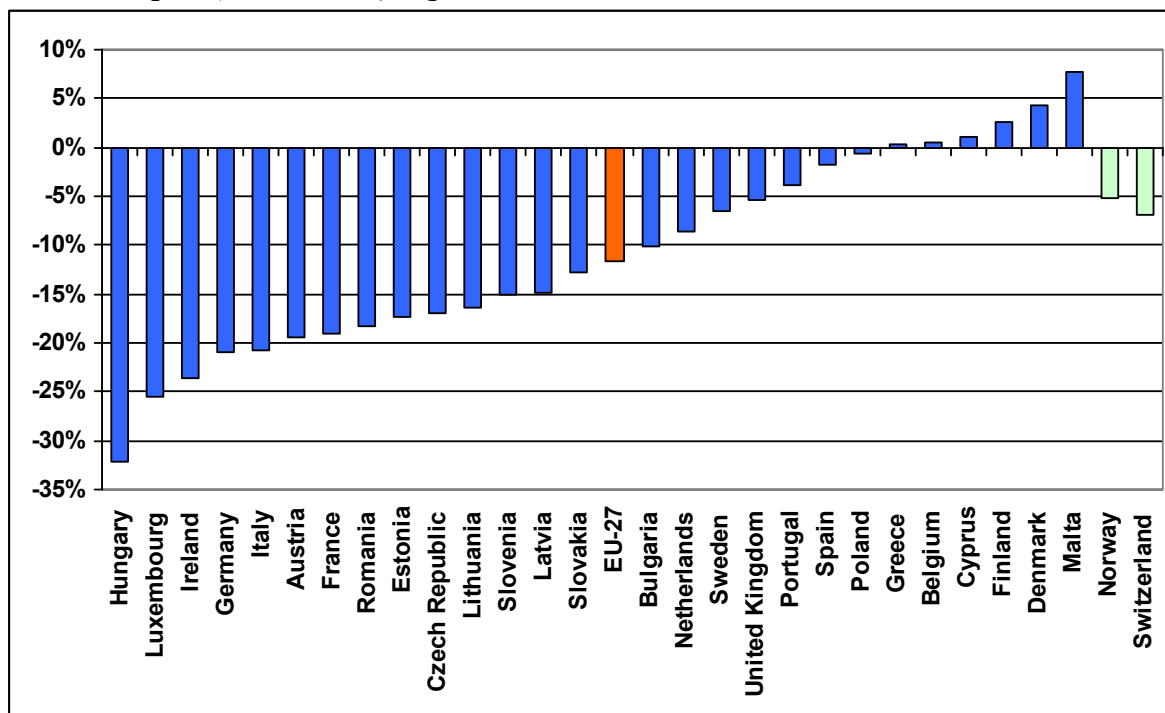
Forrás: Európai Bizottság, Mezőgazdasági főigazgatóság (frissítette a Mezőgazdasági Főigazgatóság - L.1 osztály, 2010.3.5-én)

4. ábra: A KAP kiadásainak százalékos aránya az EU GDP-jében

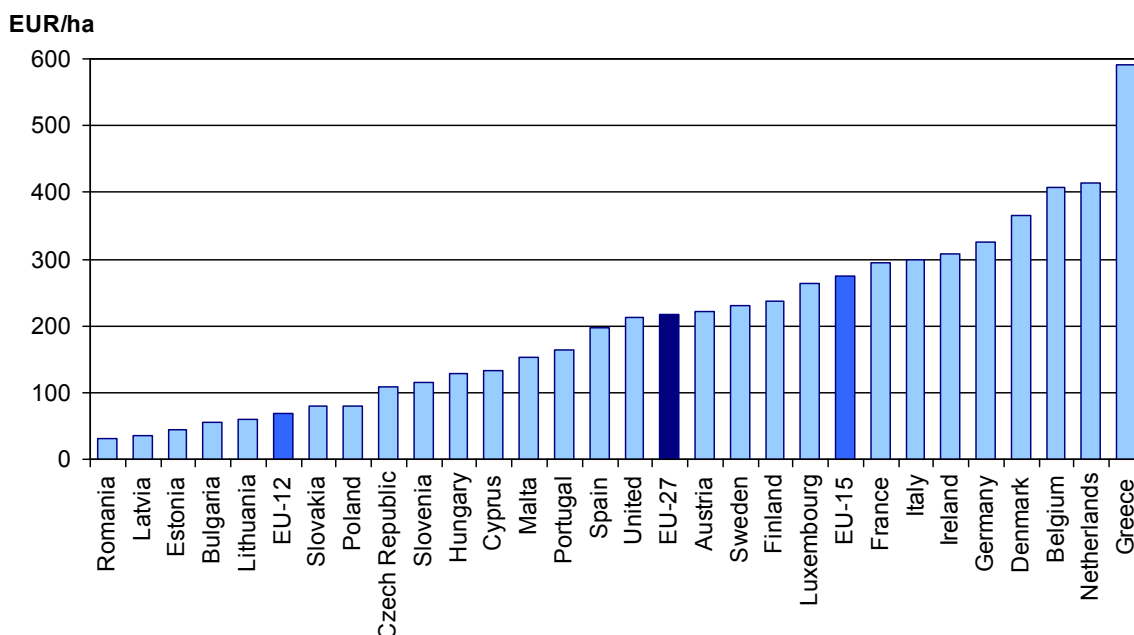
Forrás: Európai Bizottság, Mezőgazdasági főigazgatóság (frissítette a Mezőgazdasági Főigazgatóság - L.1 osztály, 2010.3.5-én)

5. ábra: Az egy munkavállalóra eső reáljövedelem változásai a mezőgazdaságban 2009-ben 2008-hoz képest (százalékban) tagállamonként

Forrás: Eurostat grafikon 2010 márciusi adatok alapján (frissítette a Mezőgazdasági Főigazgatóság L.1 osztálya 2010.3.8-án, a 2009-es adatok az Eurostat becslései)

6. grafikon: Közvetlen kifizetések tagállamonként, hektáronkénti átlag, 2008

Forrás: Európai Bizottság, Mezőgazdasági főigazgatóság (frissítette a Mezőgazdasági Főigazgatóság - L.1 osztály, 2010.3.5-én)

7. táblázat: Az egységes támogatási rendszer megvalósításának a tagállamok által választott módjai

MINTA	Regionalizálás	Tagállamok és régiók
ETR, történelmi	nem regionalizált	Görögország, Spanyolország, Franciaország, Írország, Olaszország, Hollandia, Ausztria, Portugália
	regionalizált	Belgium (Flandria + Brüsszel, Vallónia) Egyesült Királyság - Skócia és Wales
ETR, regionális modell	egy régió	Málta
ETR, dinamikus hibridtől az átalányalapú felé	nem regionalizált	Dánia
	regionalizált	Németország (szövetségi tartományok szerint), Finnország (3 régió referencia-terméshozamok alapján), Svédország (5 régió referencia-terméshozamok alapján), Egyesült Királyság - Anglia (3 régió a talajminőség alapján)
ETR, statikus hibrid	nem regionalizált	Luxemburg és Szlovénia,
	regionalizált	Egyesült Királyság - Észak-Írország

SAP-ok	egy régió	Bulgária, Csehország, Észtország, Ciprus, Lettország, Magyarország, Románia, Lengyelország, Szlovákia

Forrás: kivonat az Európai Bizottság táblázatából, Mezőgazdasági Főigazgatóság, D.1.

29.4.2010

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság részére

a KAP 2013 utáni jövőjéről
(2009/2236(INI))

Előadó: Giovanni La Via

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felkéri a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja be a következő javaslatokat:

- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés a többéves pénzügyi keretet jogilag kötelező erejű jogi aktussá teszi, melyhez az éves költségvetésnek alkalmazkodnia kell,
- B. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével az Európai Parlament felhatalmazást kapott arra, hogy az Unió mezőgazdasági politikáját ne csupán a többéves mezőgazdasági programok tekintetében, hanem az éves mezőgazdasági költségvetés módosításán keresztül is formálja, így felruházva a Parlamentet a méltányos és fenntartható közös agrárpolitika biztosításának felelősségével,
- C. mivel az új KAP-nak újfajta és nagy igényeket támasztó kihívásoknak kell eleget tennie annak érdekében, hogy – az európai polgárok élelmiszer-fogyasztási szükségleteinek megfelelő minőségű termékekkel való kielégítése, a világ élelmiszer-biztonsággal kapcsolatos problémáinak kezelése, a mezőgazdasági piacok működésének felügyelete és a mezőgazdasági ágazat jövedelmezőségének támogatása mellett – a környezetet is megóvja mindenütt Európában, valamint választ adjon az éghajlatváltozásra,
- D. mivel a mezőgazdasági kiadások (2008-as adatok szerint) az Európai Unió teljes GDP-jének csak mintegy 0,49%-át képviselik, ami a termelőknek nyújtott lakosonkénti támogatás tekintetében az Európai Uniót nagy kereskedelmi partnerei – pl. az Egyesült Államok – szintjére helyezi,

- E. mivel a közvetlen támogatást alkotó kiadások az európai GDP 0,38%-át képviselik (2008-as adat),
- F. mivel a vidékfejlesztési politikához kapcsolódó kiadások az európai GDP 0,11%-át képviselik,
- G. mivel 2007 óta az önkéntes modulációs mechanizmusok lehetővé teszik a pénzügyi támogatások újraelosztását a közvetlen kifizetések és a vidékfejlesztés között, anélkül azonban, hogy javították volna a mezőgazdaság számára elkülönített pénzeszközök átláthatóságát, rendeltetésszerű felhasználását és egyszerűsítését,
- H. mivel a 2. fejezetben jelenleg rendelkezésre álló kevés tartalék a 2011. évi költségvetéstől számítva nagyon megnehezíti az Unió számára, hogy megfelelő választ adjon a piaci válsághelyzetekre és a váratlan nemzetközi eseményekre, és megfoszthatja értelmétől az éves költségvetési eljárást,
1. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmében a jövőben egyhangúlag elfogadott tanácsi rendelet állapítja meg a többéves pénzügyi keretet, és hogy ez utóbbi kiadási kategóriák szerint határozza meg az éves plafonértékeket;
  2. hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret jogilag kötelező jellege megköveteli rugalmasabb végrehajtási intézkedések bevezetését annak érdekében, hogy az Unió kellő rugalmassággal és hatékonysággal reagálhasson a váratlan eseményekre;
  3. felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy biztosítani kell az európai közös agrárpolitika közös jellegének fennmaradását, továbbá arra, hogy a tagállamok közötti elkerülhetetlen egyenlőtlenségek ellensúlyozása érdekében elejét kell venni annak, hogy a KAP visszakerüljön tagállami irányítás alá, és ezáltal biztosítani kell, hogy a KAP-ot továbbra is teljes egészében, megfelelően és méltányos módon az európai költségvetés finanszírozza;
  4. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret utolsó négy évében az éves költségvetésről csak a többéves pénzügyi keret különböző fejezeteiben rendelkezésre álló tartalékok felhasználásával vagy a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 23. cikkében meghatározott felülvizsgálat útján sikerült megegyezni, a 2. fejezet plafonértékei alatt egyéb uniós prioritások finanszírozására rendelkezésre álló tartalékok felhasználásával; emlékeztet arra, hogy a 2011. évi költségvetéstől a jelenlegi KAP lejártáig (2013) a 2. fejezet plafonértékei alatt rendelkezésre álló tartalékok drasztikusan korlátozottak lesznek;
  5. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az új közös agrárpolitika célkitűzéseire tekintettel a politika hatékonyabb támogatása érdekében az új többéves pénzügyi keret megfelelő finanszírozást biztosítson, összhangban azokkal a jelentős kihívásokkal, amelyekkel ennek az EU élelmiszerbiztonsága szempontjából kulcsfontosságú ágazatnak szembe kell néznie az elkövetkező években;
  6. felhívja a figyelmet arra, hogy az EUMSZ. 314. cikke (3) bekezdése értelmében a Bizottság az egyeztetőbizottság összehívása után többé nem módosíthatja költségvetéstervezetét; emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak az őszi mezőgazdasági előrejelzések

aktualizálására irányuló módosító indítványt kell benyújtania; ragaszkodik ahhoz, hogy a módosító indítványt még az európai parlamenti szavazás előtt nyújtsa be a Bizottság; felhívja illetékes bizottságait, hogy az egyeztetőbizottsági üléssel kapcsolatos parlamenti álláspont kialakítása érdekében hozzanak létre belső eljárást;

7. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament által bevezetett kísérleti projektek és előkészítő intézkedések fontos eszközökké váltak a politikai prioritások meghatározása és az új kezdeményezések bevezetése tekintetében, melyek később gyakran uniós tevékenységekben és programokban öltöttek testet a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés területén is; úgy véli, hogy a kísérleti projektek és előkészítő intézkedések a jövőben is platformjai lehetnek az új reformötletek tesztelésének.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	28.4.2010
A zárószavazás eredménye	+ : 33 - : 2 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Alexander Alvaro, Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Giovanni Collino, Jean-Luc Dehaene, Isabelle Durant, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Carl Haglund, Jutta Haug, Jiří Havel, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Claudio Morganti, Nadezhda Neynsky, Miguel Portas, Dominique Riquet, Sergio Paolo Francesco Silvestris, László Surján, Helga Trüpel, Daniël van der Stoep, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Franziska Katharina Brantner, Maria Da Graça Carvalho, Giovanni La Via, Peter Šťastný, Theodor Dumitru Stolojan
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Marita Ulvskog

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	15.6.2010
A zárószavazás eredménye	+: 41 -: 2 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, Liam Aylward, Christophe Béchu, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggler, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, George Lyon, Miguel Angel Martínez Martínez, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Krisztina Morvai, Mariya Nedelcheva, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Luís Paulo Alves, Sandra Kalniete, Giovanni La Via, Hans-Peter Mayer, Maria do Céu Patrão Neves, Daciana Octavia Sârbu, Jacek Włosowicz